

אולי יש במאמץ להעביר את שדה המערכה מן האסטרטגיה הצבאית מדינית אל האמנות תמימות מסוימת. אך ג'אנו יודע שכאשר ה"משחקיות" אובדת, נותרת האלימות. הצורך לשמור על "הבית" מוביל אותו לבנות מעין "צעצועים", אלא שאין זה כבר "משחק-ילדים".

עגלות מסע הנדודים, הבית הארעי, מבני הפולחן הקדושים, הופכים בעבודותיו החדשות לכלי-מלחמה. "ארון-הספרים" היהודי, הופך למעיים של ג'ריקן צבאי שהכיל דלק ועגלות הפכו ל"חצציות". בהומור אופייני לו, קנה-תותח המשול לאצבע, לומד את אותיות הא"ב הכתובות על לוח במבנה כאוטי. ג'אנו מעז להפוך דפי ספרי קודש לבליסטראות.

הטקסט הופך לאובייקט המסמל את עצמו, מה שבארת מכנה "Object Fe'tiche".

למילים ולאותיות תכונות מאגיות. ההתבוננות מפענחת צפנים מילוליים אך נשאר במקביל החוויה החזותית המיידית. הכחול הרוחני המוכר מעבודותיו הקודמות, נעלם ומופיע היין ההדוניסטי. יין החיים, "אכול ושתה כי מחר נמות". מאיר אהרונסון, כותב על ג'אנו בקטלוג תערוכתו במוזיאון רמת-גן "יש בעבודות מראה מקום על החברה בה אנו חיים".

ג'אנו שיושב היום בכליל, בגליל המערבי ובונה בית שנראה כמו עבודותיו, מגיב באינטואיציות של "שורד" לקריאה המשפחתית "בוא נשאר בבית".